

# סדר תשליך – כמנהג הספרדים

פתח רבי שמעון ואמר:

וי מאן דאשויט ידוי בדיקנא יקירא עלאה דסבא קדישא טמירא סתימא דכלא. דיקנא דההיא תשבתתא. דיקנא דסתים ויקיר מכל תקוני. דיקנא דלא ידעין עלאין ותתאין. דיקנא דהיא תשבתתא דכל תשבתין. דיקנא דלא הוה בר נש נביאה וקדישא דיקרב למחמי לה. דיקנא דהיא תליא בשערוי עד טבורא דלבא חורא כתלגא יקירא דיקירין טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכלא. תאנא בצניעותא דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאדנוי ונחית סחרניה דפומא קדישא ונחית וסליק ונחית בקרבנתא סגי דבוסמא טבא חורא דיקירא. ונחית בשקולא ונחית עד טבורא. הוא דיקנא יקירא מהימנא שלימא דנגדו בה תלת עשר נביעין מבויעין דמשח רבות טבא. בתלת עשר תקונין מתתקנו:

תקונא קדמאה. (מי א-ל כמון במידה א' א-ל). מתתקן שערא מלעילא ושארי מההוא תקונא דשער רישיה. דסליק בתקוני לאלא מאודנוי ונחית מקמי פתחא דאדנין בחד חוטא בשקולא טבא עד רישא דפומא:

תקונא תנינא. (נשא עון במידה ב' רחום). מתתקן שערא מרישא דפומא וסליק עד רישא אחרא דפומא בתקונא שקיל:

תקונא תליתאה. (ועבר על פשע במידה ג' וחנון). מאמצעיתא דתחות דהאי חוטמא מתחות תרין נקבין נפיק חד ארחא. ושערא אתפסק בההוא ארחא. ומלי מהאי גיסא ומהאי גיסא שערא בתקונא שלים סחרניה דההוא ארחא:

תקונא רביעאה. (לשארת נחלתו במידה ד' ארך). מתתקן שערא ונחית תחות פומא מרישא חדא לרישא חדא בתקונא שלים:

תקונא חמישאה. (לא החזיק לעד אפו במידה ה' אפים). תחות פומא נפיק ארחא אחרא בשקולא דארחא דלעלא. ואלין תרין ארחין רשימין על פומא מפאן ומפאן:

תקונא שיתאה. (כי חפץ חסד הוא במידה ו' ורב חסד). מתתקן שערא וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא דפומא ונחית תקרבנתא דבסמא טבא עד רישא דפומא דלעלא. ונחית שערא לרישא דפתחא דארחא תתאה דפומא:

תקונא שביעאה. (לשוב ורחמנו במידה ז' ואמת). פסיק שערא ואתחזון תרין תפוחין בתקרבנתא דבסמא טבא שפירן ונאן למחזון. בגינהון אתקום עלמא. הדיא הוא דכתיב (משלי טו, טו): "באור פני מלך חיים":

תקונא תמינאה. (וכבש עונותינו במידה ח' נצר חסד). נפיק חד חוטא דשערי סחרני דדיקנא ותלון בשקולא עד טבורא:

תקונא תשיעאה. (ותשליך במצלות גם כל חטאתם במידה ט' לא לפים). מתערין ומתערבין שערי דיקנא עם אנון שערי דתלון בשקולא דתלון ולא נפקי דא מן דא:

תקונא עשיראה. (תתן אמת ליעקב במידה י' נשא עון). מתערבין ונחתין שערי תחות דיקנא ונחיתן בגרונא תחות דיקנא:

תקונא חד סר. (חסד לאברהם במידה י"א ופשע). דלא נפקין נימא מן נימא ומתשערן בשעורא שלים:

תקונא תריסר. (אשר נשבעת לאבותינו במידה י"ב וחסאה). דלא תלון שערי על פומא ופומא אתפני מכל סטרואי. ונאן שערי סחור סחור לה:

תקונא תליסר. (מימי קדם במידה י"ג ונסה). דתלון שערי בתחות דיקנא מפאן ומפאן. ביקרא לאה ביקרא שפירא מחפון עד טבורא. לא אתחזי מכל אנפי תקרבנתא דבסמא. בר אנון תפוחין שפירין חורין דמפקין חזין לעלמא. ומחזון חזין לזעיר אנפין:

בתליסר תקונין אליו נגדו ונפקין תליסר מבויעין דמשח רבות ונגדו לכל אנון דלתתא. ונחיתן בההוא משחא. ומשיחין מההוא משחא דבתליסר תקונין אליו. בתליסר תקונין אליו אתרשים דיקנא יקירא סתימאה דכלא דעתיק דעתיקין:

יגביה שני צידי הגלימה או המעיל מחציים, ויאמר "מי א-ל כמוד" וגו' מילה במילה, ויכוין בליבו שהם כנגד י"ג מידות. וכשיאמר "ותשליך" וגו', ינער הבגד לכיוון המים, ויכוין שכל המלאכים הרעים שנבראו מכח עוונותיו, וגם המקטרג העליון, יושלכו במצולות ים העליון דפלוני ונחש. ויחזור סדר זה ג' פעמים. מה שמנער הבגד הוא פועל דמיוני לחיזוק הדבר שמתכוונים עליו, כמו שנאמר בנחמיה ה, יג: "גם חוצני (פירוש בגדי) נערתי ואומרה ככה ינער האלקים":

מי א-ל כּמוֹךְ אֵל נִשְׂא עֵוֹן רַחוּם וְעֵבֵר עַל פֶּשַׁע וַחֲנוּן לַשְּׂאִרִית נַחֲלָתוֹ,

אֵרֶךְ

לֹא הִחְזִיק לְעַד אָפוּ

אִפִּים

כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא :

וְרַב חֶסֶד

יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ וְאִמַּת יִכַּבֵּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ,

נוֹצַר חֶסֶד

וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם :

לְאֵלִים

תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב

נוֹשֵׂא עוֹן

חֶסֶד לְאַבְרָהָם,

וּפֶשַׁע

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ וַחֲטָאָה מִימֵי קֶדֶם :

וְנִקָּה :

רבונו של עולם. בהעלותנו על לבבנו רב קצורנו בעבודתך, ובעסק תורתך הקדושה וקיום מצותיך. כל עצמותינו יאחזמו רעד. ונמס לבנו והיה למים. מה נענה ומה נאמר. כי הצר הצורר בחברת החמר העכור היו בעוכרנו. גם אסויר נלוה עמם. אסורים ולטושים בגליות קשים. גלות הנפש והגוף. האמנם גלוי ונדוע לפניך. שרצוננו לעשות רצונך, ולשקד על דלתותיך. כי טוב יום בחצריך מאלף, בחרנו. ויראים וחרדים אנחנו מאימת דינך הקדוש. על כן באנו אליך בכפיפת ראש. ונמיכת קומה. וחלישות חיל. להזכיר ולעורר רחמיך :

ויהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, א-ל עליון. מכתר בתליסר מכילן דרחמי. שתהא שעה זו עת רצון לפניך. ותהיה עולה לפניך קריאת שלש עשרה מדות של רחמים שבפסוקי: "מי א-ל כמוך", המכונים אל שלש עשרה מדות "א-ל רחום וחנון" וגו', אשר קרינו לפניך. כאלו השגנו כל הסודות וצרופי שמות הקדושים היוצאים מהם וזווגי מדותיהם. אשר אחד באחד יגשו. להמתיק הדינים תקיפים. ובכן תרחמנו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו. ואתה בטובך תעורר רחמיך. ונהיה נקיים מפל טמאה וחלאה וזוהמא. ויעלו כל ניצוצי הקדשה אשר נתפזרו. ויתבררו ויתלבנו במדת טובך. אתה א-ל ישועתנו. נוצר חסד לאלפים. וברב רחמיך תתן לנו חיים ארוכים. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה טובה. חיים של חלוץ עצמות. חיים שיש בהם וראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלמה. חיים של עשר וכבוד לעבודתך. חיים שתהא בנו אהבת תורה וראת חטא. חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה. וזכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך אלקים חיים. וקרע רע גזר דיננו. ויקראו לפניך זכיותינו :

א-ל מלא רחמים. יהמו נא רחמיך לקבל ברצון הכנעתנו והרהורי תשובה המתנוצצים בנו. בשגם לבנו אטום סתום וחתום. ולא אתנו יודע זו היא ביהא. זו היא שיבה. מה אנחנו ומה באנו לתקן. רב להושיע האר עינינו באשר בגדל רחמיך הבטחתנו :

פתחו לי פתח כחדו של מחט. ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם. וראה כי אזלת יד, ואפס עצור ועזוב. ואין חוץ ואין מרחם זולתך. כי חנוניך הם חנוניים. ומרוחמיך הם מרחמים. כדכתיב (שמות לג, ט): "וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם" :

ובכן לב טהור ברא לנו אלקינו. ורוח נכון חדש בקרבנו. ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ובתורתך יתמידו ויתרבו בלי הפסק. עזרנו אלקי ישענו על דבר כבוד שמך. תחל שנה וברכותיה. ותזכנו שיהא לבנו נכון ומסור בדינו. ולא נכעס ולא נכעיסך. ותספיק בדינו להתרחק מפל המדות הרעות והאסורות, ובפרט זכנו להתרחק מהגאון והכעס וההקפדה וכל גבה לב. ונהיה מושבים בדעתנו. ונכיר מעוט ערכנו. ונפשנו כעפר לכל תהיה. ולא נתכעס ולא נקפיד. ונהיה אהבי שלום ומרבים שלום. ובצל כנפיך נחסה. ותזכנו להתרחק מלצנות. וסקר. וחנופה. ולשון הרע ודבור חל בשבת. וכל דבור אסור. ויהיה רב דבורנו בתורה ובסדר ואין עבודתך עבודת הקדש. ותאזרנו חיל לשמר לפנינו מחסום מחטוא בלשונו :

אב הרחמן. תן בנו כח ובריאות. וזכנו להתרחק מתאוות תענוגי והבלי העולם הזה. ונאכל לשבע נפשנו. וכן בכל צרכינו. יהיו כל מעשינו לשם שמים. ותזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ומצותיך. ולהיות בטוחינו בך תדיר. ויהיה לנו לב שמח לעבודתך :

אנא מלך רחום וחנון. הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלך. ובכן יהמו רחמיך עלינו. ותזכנו להשלים תקון נפשנו רוחנו ונשמתנו בגלגול זה. ולא נאבד חס ושלום. ותשפיע שפע קדוש על נפשנו רוחנו ונשמתנו להתמיד בעבודתך. ולעשות רצונך כרצוננו כל ימי חיינו. אנחנו וזרענו וזרע זרענו. ותזכנו לעסק בתורתך

הקדושה לשמה. ולכון לאמתה של תורה. ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה. ואל תצל מפינו דבר אמת לעולם. ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך. ולומדי תורתך לשמה ומקימי מצותיך. ולא ימצא בנו ולא בזרענו ולא בזרע זרענו שום פגם ושום פסול. ולא יתחלל שמך על ידינו, חס ושלום: וראה כי עמך הגוי הגדול הזה. זרע אהוביך. אברהם יצחק ויעקב עבדיך. בני בני בחיניך. ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודחקם. זה כמה מאות שנים. קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך. וכמה אלפים ורובבות מסרו עצמם להריגה ולשרפה על קדשת שמך. נא גבור דורשי יחודך, כבבת שמרם. ותתמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים בארבע כנפות הארץ. ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזאת. ועל כל הקהל הקדוש הזה. ותרחם עלינו ועליהם. ותצילנו ותצילם מרעה ומרעב וממצור ומשבי ומבזה ומכל חטא. ותשלח רפואה שלמה לכל חולי עמך ישראל. אל נא רפא נא להם. ותקים בכל אחד מהם מקרא שכתוב (תהלים מא, ד): "ה' יסעדנו על ערש דני, כל משכבו הפכת בחליו". והבריאים מעמך ישראל תתמיד בריאותם שלא יחלו, חס ושלום. ותצילנו ותציל לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומשטין ומקטרג. ומרוח רעה. ומדקדוקי עניות. ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא בעולם. ותפקד בזרע של קינמא זרע קדש לכל חשוכי בנים. והיושבות על המשבר תוציא אותם מאפלה לאורה. ויצא הנולד בשעה טובה. ולא יארע שום צער ושום נזק לא ליולדות ולא לילדיהן. ואל ימשל אספרה ושדיו ורוחיו ויליון לכל ילדי עמך ישראל. ותגדלם לתורתך ולמצותיך בחיי אביהם ואמם:

ובני ישראל עמך יורדי הים. פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר. הצילם מטיט ואל יטבעו. ונצלו משונאים וממעמקי מים. ובני ישראל ההולכים ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב. והצילם מפי כל אויב ואורב בדרך. וכל האסורים בפלא מעמך ישראל התר מאסריהם ותוציאם לרוחה. ותשיב ליראתך כל האנוסים ביד גאים. ותחון זכות אבות להוציא לאור משפטנו. כתבנו בספר חיים למענך אלקים חיים. "והאר פניך על מקדשך השמים, למען ה'" (דניאל ט, יז):

אלקינו ואלקי אבותינו. מלך רחמן רחם עלינו. טוב ומטיב הדרש לנו. שובה עלינו בהמון רחמיך. בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה. כונן בית מקדשך על מכונו. הראנו בבנינו. שמחנו בתקונו. והשב שכונתך לתוכו, והשב כהנים לעבודתם, ולוים לדוכנם לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה', ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא, אמן כן יהי רצון:

כל כלי יוצר עליך לא יצלח, וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי, זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאם ה' (ישעיה נד, יז) לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים: (ישעיה יא, ט)

שיר המעלות. ממעמקים קראתיך ה':  
 ה' שמעה בקולי. תהינה אזניך קשבות. לקול תחנוני:  
 אם עונות תשמר י-ה. ה' מי יעמד:  
 כי עמך הסליחה. למען תנרא:  
 קויתי ה' קוניתה נפשי. ולדבר ה' הוחרתי:  
 נפשי לאדני. משמרים לבקר שמרים לבקר:  
 נחל ישראל אל ה'. כי עם ה' החסד. והרבה עמו פדות:  
 והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו:

רבי חנניה בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר: ה' חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר: ואומרים קדיש על ישראל:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן)  
 בעלמא די ברא פרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרוקניה. ויקרב משיחיה. (אמן)  
 בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן)  
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא ותברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן):

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי תלמידיהו. דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא לנא ולהוין ולכוון חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן. (אמן):

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה ורוח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (אמן):  
 עושה שלום במרומו. הוא ברחמי יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (אמן):